होवाच यशसा वा एषो उभ्यैति य आर्विज्येन तं यः प्रतिरुंधे द्यशः संप्रतिरुंधेत्तरमात्र प्रत्यरौत्सीति यदि त्वस्मादपोज्जिगांसेद्य-ज्ञेनास्मादपोदियात्; यदि त्वयाज्यस्वयमपेदितं तस्मात्।। ३४।।

ते हादित्यानंगिरसो याजयंस्तेभ्यो याजयद्भ्यो इमां पृथिवीं पूर्णा दक्षिणानामददुस्तानियं प्रतिगृहीता तपत्ता न्यवृंजन्ता हि सिंहीभूत्वा विज्ञभंतीः जनानचरत्तस्याः शोचत्या इमे प्रदराः मादीर्यंत ये अस्या इमे पदराः समेव हैव ततः पुराः तस्मादा-हुर्न निवृत्तदक्षिणां प्रतिगृण्हीयात्रेन्मा शुचा वित्धा शुचा विध्या-दिति यदि खेनां प्रतिगृण्हीयादिषयायैनां भातृव्याय दद्यात्यरा हैव भवत्यथ यो उसी तपती १३. एषो उखः श्वेतो. रूपं कृत्वा उखाभि-धान्यपिहितेनात्मना प्रतिचक्रम; इमं वो नयाम इति स एष देवनीथो अनुच्यतः आदित्या ह जिरतरंगिरोभ्यो दक्षिणामनयन्. तां ह जरितर्न पत्यायित्रिति न हि त इमां पत्यायंस्ताम् ह जरितः प्रत्यायित्रिति प्रति हि ते उमुमायंस्तां ह जरितर्न प्रत्यगृभ्णित्रिति न हित इमां प्रत्यगृभ्णंस्तमुह जरितः प्रत्य-गृभ्णित्रिति प्रति हि ते अमुमगृभ्णन् अहा नेतसन्निवचतनानीत्येष ह वा अन्हां विचेतियता जज्ञा नेतसन्न पुरोगवास इति दक्षिणा वै यज्ञानां पुरोगवी यथा ह वा इदमनो पुरोगवं रिष्यत्येवं हैव यज्ञो दक्षिणो रिष्यति. तस्मादाहुर्दातव्येव यज्ञे दक्षिणा भवत्यप्यात्पिकापिः उत खेत आशुपत्वा उतोपाद्याभिजाविष्ठः उतेमाशु मानं पिपर्तिः आदित्या रुद्रा वसवस्त्वेळते इदं राधः प्रतिगृभी ह्यांगिर इति प्रतिपहमेव तद्राधस ऐछन् इदं राधो बृहत्यथु. देवा ददत्वा वरं तद्दो अस्तु सुचेतनं, युष्मे अस्तु दिवे दिवे पत्येव गृ-